

کاتالیست‌های نوین در پیل‌های سوختی اکسید جامد

نسیم کیایی، دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی مواد- شناسایی، انتخاب و روش ساخت مواد مهندسی

Nasim.Kiayee@yahoo.com

سید محمدحسین سیادتی، استادیار گروه مواد، دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی

Siadati@kntu.ac.ir

چکیده

پیل‌های سوختی فناوری جدیدی برای تولید انرژی هستند که بدون ایجاد آلودگی‌های زیست محیطی و صوتی، از ترکیب مستقیم سوخت و اکسیدکننده، انرژی الکتریکی تولید می‌کنند. از میان انواع پیل‌های سوختی، پیل‌های سوختی اکسید جامد به دلیل داشتن مزایایی همچون بیشترین راندمان نسبت به سایر پیل‌های سوختی، کاهش مشکلات خوردگی ناشی از الکتروولیت و غیره مورد توجه بیشتری قرار گرفته‌اند. واکنش‌هایی که در پیل سوختی اتفاق می‌افتد از دسته واکنش‌های اکسایش و احیا هستند و سرعت انجام آنها آهسته است. بنابراین برای بالا بردن بازده پیل سوختی می‌باشد از کاتالیست استفاده شود. در این مقاله سعی شده است که مطالعات پژوهشگران درباره پیل‌های سوختی اکسید جامد و کاتالیست‌های آن گردآوری و بررسی شود. نتایج حاصل از این پژوهش به معرفی برخی از کاتالیست‌ها همچون Ni-Al₂O₃، نانو Cr₂O₃ و Ni-Co (34:16)/YSZ از افزایش سرعت واکنش‌ها و جلوگیری از تشکیل کک بر روی آند و همچنین کاهش دمای کارکرد پیل سوختی اکسید جامد مورد استفاده قرار گرفته است و منجر به افزایش دانسیتۀ توان پیل سوختی اکسید جامد گشته است، می‌پردازد.

واژه‌های کلیدی: پیل‌های سوختی اکسید جامد، انرژی الکتریکی، کاتالیست، دانسیتۀ توان.

الکترود متخلخل و یک الکتروولیت سرامیکی رسانای یونی تشکیل شده است. شبکه کریستالی اکسید سرامیک جامد، رسانای یون اکسیژن در الکتروولیت است و از اهمیت به‌سزایی برخوردار می‌باشد. این مسئله باعث حذف مشکلات خوردگی ناشی از الکتروولیت مایع (همانند پیل‌های سوختی اسید

مقدمه

پیل‌های سوختی اکسید جامد فناوری جدیدی برای تولید انرژی هستند که بدون ایجاد آلودگی‌های زیست محیطی و صوتی، از ترکیب مستقیم بین سوخت و اکسیدکننده، انرژی الکتریکی با بازدهی بالا تولید می‌کنند[۱ و ۲]. یک سلول سوختی اکسید جامد از دو

خود نشان داده‌اند. اما این آندها دارای اکتیویتۀ الکتروشیمیایی پایین، برای اکسیداسیون متان، و بازده پایین پیل هستند. بنابراین تولید آندهای جدید با اکتیویتۀ الکتروکاتالیک بالا برای اکسیداسیون متان، و نه برای واکنش شکست متان، کلید اصلی برای فهم پیل‌های سوختی اکسید جامد با به‌کارگیری مستقیم متان است. چون هیدروژن و مونوکسید کربن اکتیویتۀ الکتروشیمیایی بالاتری نسبت به متان دارند، در این حالت کارکرد پیل راندمان بالاتری نسبت به حالت استفاده از سوخت متان خواهد داشت، به‌علاوه این روش به‌طرز مؤثری رسوب کربن بر سطح آند را متوقف خواهد کرد.

اما آندهای نیکل - سرمت رایج معمولاً اکتیویتۀ کاتالیک پایینی نسبت به این واکنش‌ها، به‌ویژه در دماهای پایین، از خود نشان می‌دهند. به‌تازگی اعمال یک لایه کاتالیست بسیار فعال بر روی سطح آند به‌عنوان روشی مؤثر برای افزایش راندمان پیل‌هایی که با سوخت هیدروکربنی کار می‌کنند، معرفی شده‌اند. این کار نه تنها توان خروجی پیل را افزایش می‌دهد، بلکه از تشکیل کک بر روی سطح آند جلوگیری می‌کند. به‌ویژه Ru-CeO_2 کاتالیست مؤثری برای اعمال روی سوخت متان، بوتان و پروپان برای پیل‌های تک‌محفظه‌ای و دومحفوظه‌ای است. اما به‌دلیل قیمت بالای Ru-CeO_2 در مقیاس وسیعی استفاده نمی‌شود.^[8]

در مطالعه‌ای که وانگ و همکارانش (۲۰۱۰) روی $\text{Ni-Al}_2\text{O}_3$ به‌عنوان لایه کاتالیست آند SOFC، که با محلوط سوخت‌های متان-اکسیژن، متان-آب و متان-دی اکسید کربن کار می‌کند، انجام شد، نتایج زیر حاصل شده است.^[8]

فسفریک و کربنات مذاب) می‌شود^[۶-۳]. رایج‌ترین مواد مورد استفاده برای الکتروولیت اکسید ایتریوم پایدارشده با زیرکونیا^۱، برای کاتد پروسکایت‌ها مانند منگنز لانتانیوم اصلاح شده با استروتیوم^۲ و برای آند نیکل YSZ می‌باشد. به‌دلیل محدودیت‌های موجود در زمینه مواد SOFC‌های سنتی در دماهای بسیار بالا (۱۰۰۰ درجه سانتی‌گراد) کار می‌کنند، اما تلاش‌های زیادی در زمینه تولید کاتالیست‌هایی که در دمای پایین‌تر نیز کارکند، انجام شده است.^[۷]

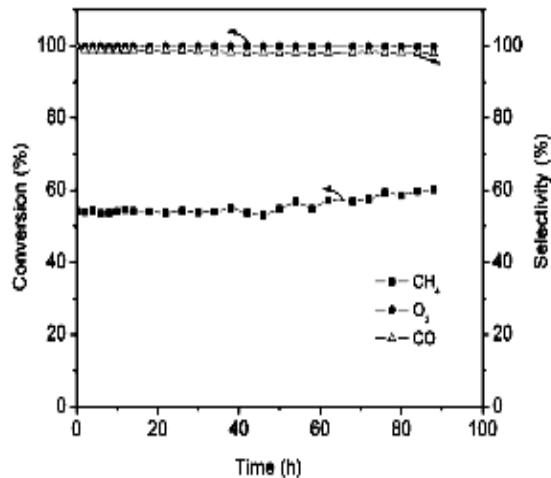
بررسی کاتالیست‌ها در پیل‌های سوختی اکسید جامد

برای افزایش سرعت واکنش پیل‌های سوختی در آند و کاتد، باید از کاتالیزور استفاده شود. انتخاب کاتالیست مسئله مهمی است؛ زیرا از هر ماده‌ای نمی‌توان به‌عنوان کاتالیزور استفاده کرد. کاتالیزوری که واکنش‌های پیل سوختی را سرعت می‌دهد، فلز پلاتین است. محققان بسیاری به‌دبیال راه‌هایی برای حذف فلز گران‌قیمت و کمیاب پلاتین از پیل‌های سوختی و جایگزینی آن با فلزات ارزان‌تر هستند.

به‌طور کلی ساده‌ترین راه برای استفاده از سوخت متان در پیل‌های سوختی اکسید جامد عبارت است از اکسیداسیون مستقیم الکتروکاتالیک متan بر روی آند. اما آندهای جدید نیکل - سرمت زینتر شده واکنش تجزیه متان را تسريع می‌کنند و به‌همین دلیل سبب شکل‌گیری کک روی سطح کاتالیست نیکل و بنابراین افت شدید کارایی پیل می‌شوند. به‌همین دلیل تولید و توسعه مواد آندی نوین، که قابلیت مقاومت به کک‌سازی داشته باشند، بسیار مطالعه شده است^[۱۱ و ۱۲]. از این میان آند سرمت CeO_2-Cu و پروسکایت نوع $\text{La}_{1-x}\text{Sr}_x\text{Cr}_{1-y}\text{Mn}_y\text{O}_3$ مقاومت بالایی به تشکیل کک از

زیترینگ دارد^[۸]. بازدهی پیل در هنگام کارکرد با مخلوط متان-بخار و مخلوط متان CO_2 با نسبت متان به بخار و متان به 2CO_2 به ۱ مورد آزمایش قرار گرفته، نتایج آن در حالت‌های گوناگون در شکل ۲ نمایش داده شده است.

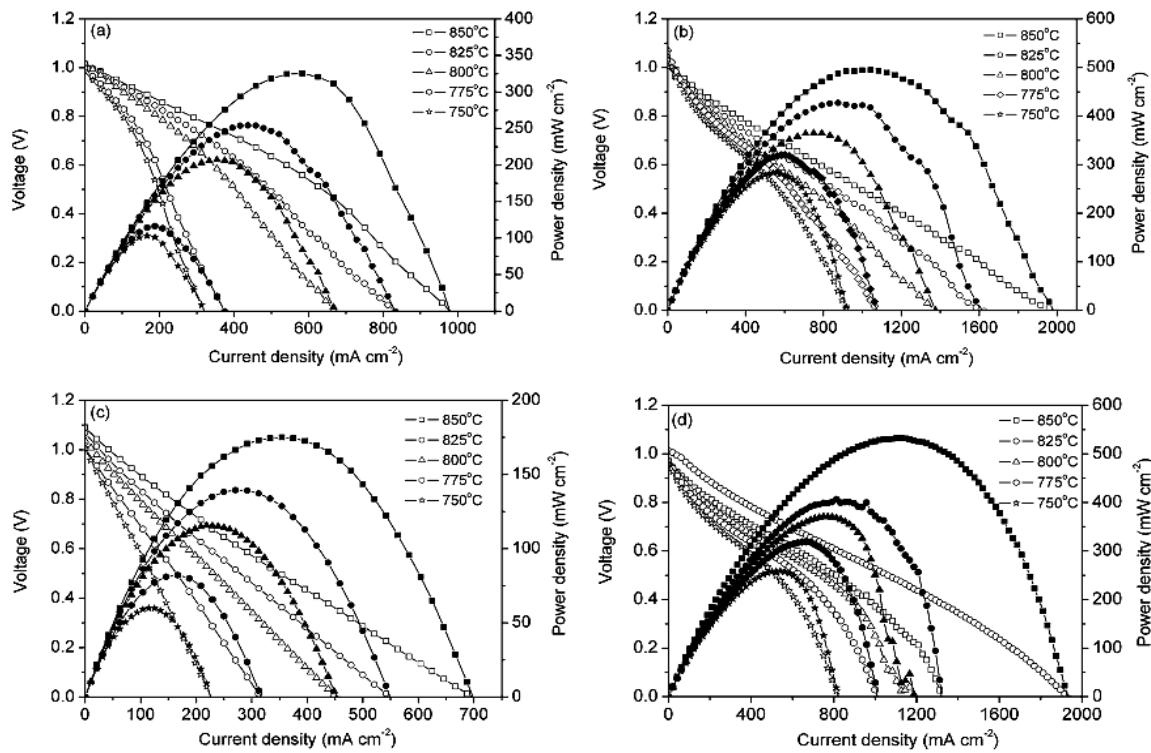
شکل ۱. ارتباط درصد تبدیل متان با گذشت زمان تحت شرایط واکنش با کاتالیست $\text{Ni-Al}_2\text{O}_3$ و نسبت متان به اکسیژن 4 به ۱ ^[۸].

همانگونه که مشخص است در حالت بدون کاتالیست پیک‌های دانسیته توان پیل در دماهای گوناگون کمتر از حالت با کاتالیست $\text{Ni-Al}_2\text{O}_3$ است. در تمامی نسبت‌های گوناگون گاز و بخار پیل حاوی کاتالیست دارای پیک‌های دانسیته توان (PPD) بالاتری نسبت به حالت بدون کاتالیست بوده است^[۸].

در مصارف صنعتی پیل‌های سوختی دچار سیکل‌های حرارتی مکرر می‌شوند. از این‌رو چسبندگی لایه کاتالیست به سطح آند برای پایداری عملکرد پیل بسیار حیاتی است. بهمین دلیل آزمایش پایداری سیکل‌های حرارتی لایه کاتالیست بهوسیله گرم کردن سریع تا 850 درجه و کوئینچ کردن تا دمای اتاق 20 مرتبه رویه کاتالیست‌ها انجام شد. نتایج آزمایشات نشان داد که

آنها در آزمایشات خود پودر $\text{Ni-Al}_2\text{O}_3$ (درصد وزنی) و پودر Ru-CeO_2 (درصد وزنی) را به عنوان لایه کاتالیست، که با فرایند نیتریت گلیسین^۳ [۹] تولید شده است، بررسی کرده‌اند. مواد مورد استفاده برای پیل سوختی عبارت است از کاتد $\text{La}_{0.8}\text{Sr}_{0.2}\text{MnO}_3$ (Sc₂O₃)_{0.1}(ZrO₂)_{0.9} و الکتروولیت (LSM) به وسیله فرایند ترکیبی سیترات EDTA تولید شده است. پیل سوختی مورد استفاده در این مطالعه از نوع $60\text{wt.\% NiO} + 40\text{wt.\% ScSZ}$ و با الکتروولیتی به شکل لایه نازک به ضخامت تقریبی 20 میکرون است. که به روش دو مرحله‌ای زیترینگ/پرس خشک تولید شده است^[۸].

آزمایشات نشان داد که در محدوده دمایی 600 تا 850 درجه فعالیت کاتالیستی $\text{Ni-Al}_2\text{O}_3$ مشابه Ru-CeO_2 بوده، در هر سه واکنش بالا بسیار بیشتر از فعالیت ScZNi است. مشخص شده است که فعالیت کاتالیست‌های پایه نیکلی برای اکسیداسیون جزئی متان مستقیماً به اندرکش نیکل با پایه مرتبط است. از آزمایش‌های XRD مشخص است که NiO و $\text{Al}_2\text{O}_3-\gamma$ با یکدیگر واکنش داده، فاز اسپینل NiAl_2O_4 را تشکیل داده است. پارامتر مهم دیگر برای فعالیت نیکل سایز کریستالی آن است. اندرکش شدید NiO با فاز پایه و دمای پایین کلسینه کردن سبب ریزدانگی نیکل در کاتالیست $\text{Ni-Al}_2\text{O}_3$ می‌شود، اما به دلیل دمای بسیار بالای زیترینگ، سایز دانه‌های نیکل در ScZNi بسیار بزرگ است و همین دلیل فعالیت پایین آن می‌باشد. از سوی دیگر گزارش شده است که نیکل فلزی نوع خاصی از اندرکش با پایه آلومینیای دارد که رشد بلورین را متوقف کرده است. همان‌گونه که در شکل ۱ مشخص است در طول 90 ساعت کارکرد تیدیل متان تقریباً پایدار بوده، لذا این کاتالیست مقاومت خوبی به

شکل ۲. منحنی های جریان- ولتاژ و جریان- توان در پیل های سوختی بدون

و با کاتالیست $\text{Ni-Al}_2\text{O}_3$ در حالت کارکرد با مخلوط گازی

(b) و (a) ۳۳/۳ درصد متان و ۶۶/۷ درصد بخار

(c) و (d) ۳۳/۳ درصد متان و ۶۶/۷ درصد CO_2

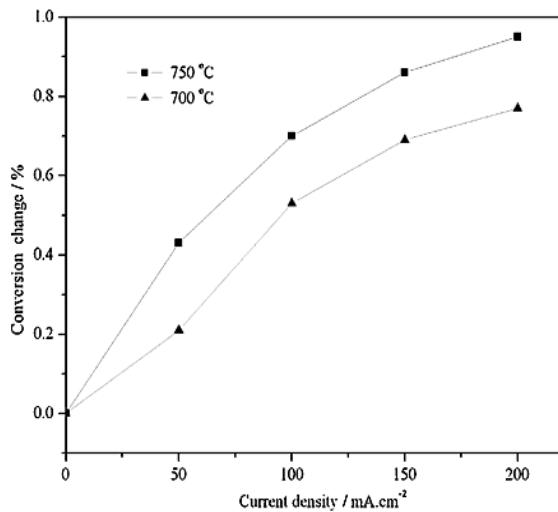
برای این تبدیل همچنان وجود ندارد. به همین دلیل لی و همکارانش (۲۰۰۶) تبدیل داخلی متان با استفاده از CO_2 را به عنوان یک سیستم تبدیلی جدید برای تولید همزمان گازهای مصنوعی و الکتریسیته در پیل های سوختی اکسید جامد پیشنهاد کردند. در این سیستم ماده آند کاتالیکی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. آنها در این مطالعه تبدیل کاتالیکی متان به وسیله CO_2 را روی کاتالیست های پایه نیکلی مطالعه کردند تا کاتالیست آندی با کارایی بالا برای استفاده در سیستم های پیل سوختی اکسید جامد با تبدیل داخلی تولید کنند. مطالعات آنها روی ۲ کاتالیست Ni-YSZ-CeO_2 و Ni-YOZ-MgO انجام شد و به منظور کاهش کربن رسوب کرده روی آند

لایه کاتالیست نیکل-آلومینا پس از این آزمایش حرارتی هنوز به خوبی بر سطح آند چسبیده است و هیچ گونه اثری از پوسته پوسته شدن بر سطح آن دیده نشد. در حالی که کاتالیست Ru-CeO_2 پس از این آزمایش چهار ترک برداری در فصل مشترک آند کاتالیست گردید که این جدایش نهایتاً منجر به از بین رفتن کارایی کاتالیست می شود. لذا کاتالیست نیکل-آلومینا در مصارفی که مستلزم تغییرات حرارتی شدید است کارایی بهتری از خود نشان داده است [۸].

به دلیل هزینه بالا و کمبود کاتالیست های فلزات نادر نظیر Pt و Ru مطالعات بسیاری روی کاتالیست های فلزات انتقالی انجام شده تا تشکیل کک کاهش یابد. اما به هر حال کاتالیست صنعتی

الکترون‌ها به مدار خارجی از طریق سیم مسی داخل آند هدایت شده، پروتون‌ها از طریق الکتروولیت به‌سمت کاتد هدایت و لذا انرژی الکتریکی تولید می‌شود. نتایج نشان داده‌اند که حداکثر دانسیتۀ توان با افزایش دمای راکتور افزایش می‌یابد. سرعت‌های هیدروژن‌زدایی از اتان بر کاتالیست آندی و هدایت پروتون از الکتروولیت BCYN با افزایش دما افزایش می‌یابد و سبب افزایش دانسیتۀ توان نیز می‌شود. عملکرد این کاتالیست با کاتالیست آندی پلاتین قابل مقایسه بوده، اما از آن بسیار ارزان‌تر است [۱۰].

شکل ۳. تغییر تبدیل اتان با دانسیتۀ جریان‌های مختلف در [۱۰] SOFC

گودیلیر و همکارانش (۲۰۱۰) نیز در پژوهش خود کاتالیست‌های بر پایه سریوم را برای تهیۀ هیدروژن از متان در دمای پایین در SOFC مطالعه کردند. آنها در مطالعات خود با سوال‌های بسیاری روپروردند؛ از جمله اینکه:

- آیا نیکل به عنوان یک فلز تبدیل می‌تواند در دمای پایین نیز فعالیت داشته باشد؟
- آیا مس یک فلز منتخب برای تأثیر کاهش کک می‌باشد؟

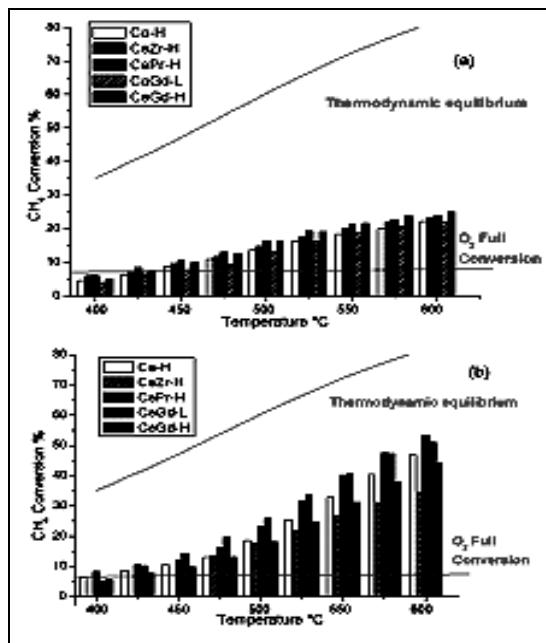
CeO₂ و MgO به عنوان عوامل اصلاح‌کننده کاتالیست آندی Ni-YSZ مورد استفاده قرار گرفته‌اند. آنها چنین در نظر گرفته‌اند که نیکل فعالیت محرك تبدیل و هدایت الکترونی را برای الکتروولیت تأمین و YSZ هدایت یونی و انساط حرارتی منطبق با الکتروولیت YSZ را تأمین می‌کند [۹].

Ni-YSZ- CeO₂ را می‌توان به عنوان کاتالیست آندی برای تبدیل Dахلی متان با استفاده از CO₂ در سیستم‌های SOFC به کار برد. آنها همچنین نشان دادند که اکسید سریوم نقش مهمی در ذخیره‌سازی و تأمین اکسیزن و جلوگیری از تشکیل کربن بر سطح کاتالیست داشته است. از سوی دیگر گازهای مصنوعی تولید شده در این سیستم‌ها را می‌توان در تولید مواد شیمیایی با ارزشی نظری متابول و در مตیل اتر به کار گرفت [۹].

شیون و همکارانش (۲۰۱۱) در مطالعات خود به این نتیجه رسیدند که نانو ذرات Cr₂O₃ که به روش احتراق سل‌ژل تهیه شدند، کاتالیست‌های آندی پایدار و مؤثری برای هیدروژن‌زدایی اتان به اتین در راکتورهای پیلهای سوختی اکسید جامد که از

BaCe_{0.8}Y_{0.15}Nd_{0.05}O₃ (BCYN) به عنوان الکتروولیت سرامیکی‌های استفاده می‌کنند خواهد بود. آنها به این نتیجه رسیدند که تحت شرایط SOFC اتان الکتروولیت BCYN دارای هدایت بیشتری نسبت به BaCe_{0.8}Y_{0.15}O₃ (BCY) می‌باشد [۱۰].

تبدیل اتان با دانسیتۀ جریان تخلیه بر حسب زمان افزایش می‌یابد (شکل ۳) زیرا تخلیه پروتون‌ها از روی آند در دانسیتۀ جریان‌های تخلیه بالاتر سریع‌تر است. از سوی دیگر با ثابت نگه‌داشتن دانسیتۀ شدت جریان تخلیه و افزایش دما تبدیل اتان افزایش می‌یابد. در طول هیدروژن‌زدایی اتان روی کاتالیست آندی Cr₂O₃ کاهش کک می‌باشد.

شکل ۲. تبدیل متان بهعنوان تابعی از دما روی پایه‌های تزریق شده با (a) Pt/Ni(b) آزمایش شده تحت جریان $[V] = 2:15 = O_2:CH_4$

اختلاف بهعلت جدایش Pr در سطح آند بهدلیل توزیع مجدد این کاتیون‌ها می‌باشد. این مشاهدات مبنی بر توانایی پیدایش کاتیون‌های Pr به‌طور جزئی در ۴ مکان می‌باشد که با کاهش سطح جای خالی اکسیژن توضیح داده می‌شود. ابانتگی کربن بر کاتالیست‌های پایه پلاتین کمتر دیده می‌شود که این بهعلت اکسیداسیون جزئی نمونه‌های کربنات هیدروژن می‌باشد^[7].

در نهایت پژوهشگران به این نتیجه رسیدند که کاتالیست‌های بر پایه سریوم پلاتین انتخاب مناسبی برای اجزای آند می‌باشند. بهخصوص کاتالیست‌های بر پایه پلاتین با تحرک اکسیژن بالا مانند Pt-CeZr-H بهترین انتخاب در حضور آب و CO_2 در SOFC ها با تبدیل بالای متان و بازده هیدروژن و تعادل کربن بالا می‌باشند^[10].

در حال حاضر استفاده از ساختارهای نانومتری در پیلهای سوختی اکسید جامد بهمنظور بهبود کارایی

- تأثیر آب و دی اکسید کربن بر رفتار کاتالیست و

تأثیر زمان بر پایداری جریان چیست؟

برای پاسخ‌گویی به این سوالات به پژوهش‌هایی که در زیر اشاره شده است پرداختند. تبدیل متان بهعنوان تابعی از دما در شکل ۴ نمایش داده شده است. هیچ بی‌اثرسازی در جریان بعد از ۲۰ دقیقه دیده نمی‌شود و نتایج کاتالیتیک به نوع فلز وابسته است.

(الف) همه کاتالیست‌های تزریق شده با مس (نشان داده نشده) فعالیت کمی دارند (تبدیل حدود ۶ درصد). با وجود ماده تزریق شده و دما، نمونه‌های مس / سریوم بهعنوان کاتالیست سوخت متان عمل می‌کنند. تبدیل متان محاسبه شده که از اکسیداسیون کلی با اکسیژن بهدست می‌آید ۶/۶ درصد است.

(ب) برای کاتالیست‌های بر پایه پلاتین و نیکل از ۴۰ درجه سانتی‌گراد همه اکسیژن مصرف شد، درحالی که تبدیل متان با افزایش دما از ۴۵۰ تا ۶۰۰ درجه سانتی‌گراد افزایش یافت؛ بدین معنی که واکنش‌هایی غیر از اکسیداسیون متan اتفاق افتاد^[7].

همان‌طور که در شکل ۴ نشان داده شده است، تبدیل کاملاً از معادله ترمودینامیک فاصله دارد. در مورد کاتالیست‌های پایه پلاتین فاصله از معادله ترمودینامیک ۲۰ درصد و ۳۰ درصد بهتری در دمای ۴۰۰ و ۶۰۰ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. برای کاتالیست‌های بر پایه نیکل تبدیل متان به مقدار ترمودینامیکی آن نزدیک‌تر است و با دما، بهخصوص بین ۵۰۰ و ۶۰۰ درجه، افزایش می‌یابد.

تبدیل‌های متفاوتی برای کاتالیست‌های پایه نیکل اندازه‌گیری شده است. بیشترین تبدیل را Ni-Ce-Gd و Ni-CeZr-H داشته است. نمونه‌های Ni-CePr-H مقدار تعادلی کربن بالاتری می‌باشند درحالی که در نمونه‌های Ni-CeZr-H این مقدار کمتر می‌باشد. این

به علت دانسیتی سطح کمتر و اندازه بزرگتر آنهاست. همچنین نانو خوش‌های نیکل با گذشت زمان بزرگ می‌شوند. رفتار مشابهی از نیکل نیز در مورد آندهای Ni-YSZ گزارش شده است. پایداری بیشتر روتنیوم در مقایسه با نانو خوش‌های نیکل هنوز به طور کامل مشخص نیست، اما به نظر می‌رسد که به دلیل نقطه ذوب بسیار بالاتر روتنیوم باشد؛ از این‌رو روتنیوم به دلیل برخورداری از بیشترین نقطه ذوب در بین کاتالیست‌های رایج انتخاب مناسبی به عنوان نانو کاتالیست محسوب می‌شود [۱۱]. روش‌ها و همکارانش (۲۰۰۷) سرمت آندی پیل سوختی اکسید جامد را که شامل $\text{Ce}_{0.9}\text{Gd}_{0.1}\text{O}_{1.95}$ (CGO) و $\text{Ni}_{0.49}\text{Cu}_{0.51}$ بوده است را مورد بررسی قرار داده و برای اکسیداسیون متان در IT-SOFC بهینه‌سازی کرده‌اند. یکی از مزایای ITSOFC امکان اکسیداسیون الکتروشیمیایی مستقیم هیدروکربن‌هاست که نیاز به فرایندهای تبدیل داخلی و خارجی را از بین می‌برند. کاتالیست کامپوزیتی آلیاژ $\text{NiCu/Ce-Gadolinia(CGO)}$ که توسط روش‌ها و همکارانش پیشنهاد شد نسبت به آند Ni-YSZ مزایای قابل توجهی در خصوص اکسیداسیون الکتروشیمیایی مستقیم هیدروکربن‌ها دارد. مشاهده شده است که مس در مقایسه با نیکل فرایند شکست را تسريع نمی‌کند. همچنین تحت شرایط آندی یک جمع‌کننده مناسب جریان است. هرچند در حضور آلیاژ‌های نیکل مس از رسوب کربن جلوگیری شده است، اما نشان داده شده که در حضور کاتالیست‌های نیکل-مس در دمای ۸۰۰ درجه این رسوب اتفاق می‌افتد [۱۲].

با این حال تشکیل فیبرهای کربنی سبب سمیت غیرقابل بازگشت کاتالیست نمی‌شود. آنها پس از مطالعات امپدانس الکتروشیمیایی و پلاریزاسیون نشان دادند که

الکترود و الکتروولیت بسیار مورد توجه است. مواد الکتروولیتی نانو می‌توانند هدایت یونی را حتی تا ۱۰ برابر و بیشتر افزایش دهند. به طور مشابه استفاده از الکترودهای نانومتری نیز قادر است عملکرد پیل را از طریق افزایش سطح و طول مرزهای سه‌فازی افزایش دهد. هرچند مواد نانومتری می‌توانند در دماهای کارکرد پیل‌های سوختی اکسید جامد، که حدود ۸۰۰ درجه بوده و حد پایینی آن ۵۰۰ درجه است، پایدار باشند، آنها عموماً در دماهای نسبتاً بالای فراوری پیل‌های سوختی اکسید جامد تا ۱۴۰۰ درجه به ذرات بزرگتر تبدیل می‌شوند. روتنیوم به عنوان جایگزینی برای نیکل مطالعه شده است، زیرا حساسیت کمتری به زیترینگ و تولید کربن دارد. بنابراین ماسن و همکارانش (۲۰۰۷) روشی را برای تولید ذرات نانوی Ru یا Ni بر سطح آند کرومیت لانتانیوم پس از فراوری پیل در دمای بالا و بدون مراحل اضافی دیگر پیشنهاد کردند. در روش آنها به جای افزودن Ru یا Ni به عنوان فازی جداگانه این عناصر را در فاز کرومیت لانتانیوم حل کردند. این عناصر به صورت ذرات نانو در فرایند گرم کردن در هیدروژن و در ابتدای کارکرد پیل از فاز کرومیت لانتانیوم رسوب می‌کند [۱۳].

در جدول ۱ پیک دانسیتی توان در دماهای گوناگون و برای آندهای مختلف نشان داده شده است. نتایج TEM آندهایی که کاتالیست‌ها در آنها حل شده‌اند، هیچ‌گونه خشن شدن نانو خوش‌های روتنیوم را نشان نداد و تنها افت کمی در رفتار آند LScRu در ۸۰۰ درجه سانتی‌گراد و در ۳۰۰ ساعت مشاهده شد. تأثیر نیکل تزریق شده در رفتار الکتروشیمیایی کمتر از روتنیوم LScr- تزریق شده می‌باشد، اگرچه هر دو رفتار آند GDC را بهبود می‌بخشند. نانو خوش‌های نیکل تأثیر کمتری نسبت به نانو خوش‌های روتنیوم دارند که این

CO₂ می‌کند و این نرخ تولید با حضور کاتالیست LSCF سریعتر است[۱۳].

نتیجه‌گیری

پیل‌های سوختی فناوری جدیدی برای تولید انرژی هستند که بدون ایجاد آلودگی‌های زیست محیطی و صوتی، از ترکیب مستقیم بین سوخت و اکسیدکننده، انرژی الکتریکی با بازدهی بالا تولید می‌کنند. واکنش‌هایی که در پیل سوختی اتفاق می‌افتد، از دسته واکنش‌های اکسایش و احیاء هستند و سرعت انجام آنها اهمت است. بنابراین در پیل‌های سوختی که در دمای کار می‌کنند، برای بالابردن بازده پیل سوختی باید از کاتالیست استفاده کرد.

با توجه به بررسی‌های انجام شده در زمینه کاتالیست‌های مورداستفاده برای پیل‌های سوختی اکسید جامد نتایج زیر بدست آمده است:

در محدوده دمایی ۶۰۰ تا ۸۵۰ درجه فعالیت کاتالیستی Ni-Al₂O₃ مشابه Ru-CeO₂ بوده و در هر سه واکنش بالا بسیار بیشتر از فعالیت ScZNi است. همچنین در حضور ۱۰۰ درصد متان دانسیته توان از ۱۵۲ میلی‌وات بر سانتی‌متر مربع در غیاب کاتالیست به ۳۸۲ میلی‌وات بر سانتی‌متر مربع در حضور Ni-Al₂O₃ می‌رسد.

عملکرد نانو Cr₂O₃ با کاتالیست آندی پلاتین قابل مقایسه بوده، اما از آن بسیار ارزانتر است. همچنین دانسیته توان پیل در ۷۰۰ درجه سانتی‌گراد در طول ۴۸ ساعت کارکرد تغییر چندانی نکرده است که این نشان-دهنده پایداری خوب پیل است و این پایداری به کاتالیست Cr₂O₃ و سیم مسی و همین‌طور پایداری فیزیکی و شیمیایی الکتروولیت در دمای کارکرد پیل مربوط است.

سرمت NiCu-CGO فعالیت کاتالیستی مناسبی در SOFC ها با متان خشک به عنوان سوخت از خود نشان می‌دهند. همچنین این پیل پس از ۲۰۰۰ ساعت کارکرد رسوب قابل توجهی از کربن نداشت. همچنین آنها نشان دادند که تخلخل اولیه آند تأثیر قابل توجهی در عملکرد پیل دارد و آلیاز استفاده شده برای کارکردهای طولانی مدت مناسب است از سوی دیگر ترکیب آندی یادشده می‌تواند در آزمایشات سیکلی Redox که از متان به عنوان عامل احیاکننده استفاده می‌شوند، مقاومت خوبی از خود نشان می‌دهد[۱۲].

در مطالعه دیگری که فیشر و همکارانش (۲۰۰۹) روی کاتالیست‌های آند تسریع کننده تبدیل متان به هیدروژن انجام داده‌اند برای نخستین بار پرووسکایت فریت کجال استرلونتیوم لانتانیوم^۴ برای نمایاندن فعالیت الکتروشیمیایی اکسیداسیون بیشتر از ۷۲ ساعت در پیل‌های سوختی اکسید جامد که با متان کار می‌کنند، ابداع گردید. پرووسکایت LSCF به عنوان کاتالیست آند SOFC ها مناسب می‌باشد؛ زیرا دارای هدایت آنیون اکسیژن و الکتریکی و فعالیت کاتالیکی بالا می‌باشد. این خواص منحصر بفرد LSCF ممکن است به اکسیداسیون الکتروشیمیایی که کمک کرده، مانع از رسوب کک بر آند گردد[۱۳].

نمودار ولتاژ و دانسیته توان، به عنوان تابعی از دانسیته جریان (I-V,I-P) افزایش در جریان و ولتاژ خروجی با زمان واکنش در آندهای Ni-Cu را نشان می‌دهد. این افزایش می‌تواند منجر به تشکیل مواد کربن‌دار رسانای الکتریکی بر روی آند گردد. نتایج مطالعات نشان داد که اکسیداسیون الکتروشیمیایی متان به وسیله تجزیه متان، اکسیداسیون الکتروشیمیایی هیدروژن و سپس اکسیداسیون الکتروشیمیایی کربن به CO₂ یا CO تولید

جدول ۱. پیک دانسیتیه توان در دماهای گوناگون، برای آندهای مختلف [۱۱]

Anode	Peak Power Density (mW/cm ²)			Pol. Resistance (Ωcm ²)		
	700°C	750°C	800°C	700°C	750°C	800°C
LSCrRu-GDC	170-193	300	405-495	0.55-0.8	0.45	0.2-0.25
LSCrNi-GDC	114-127	173-199	252-294	1.1-1.4	0.65-0.8	0.4-0.6
LSCr-GDC	49	93	166-240	2.4	1.2	0.5-0.75

تبديل بالاي متان و بازده هيدروژن و تعادل كربن بالا مى باشند.

منابع

- [1] S. B. Adler, Factors Governing Oxygen Reduction in Solid Oxide Fuel Cell Cathodes, Chem. Rev. 2004, 104, 4791-4843.
- [2] J. Weissbart, R. Ruka, A Solid Electrolyte Fuel Cell, Journal of the Electrochemical Society, Vol. 109, No. 8, 1962, pp 723-726.
- [3] Fuel Cell Handbook, EG & G Services Parsons Ins. Science Applications International Corporation, West Virginia 26507-0880, October 2000.
- [4] X. Zhang, S.H. Chan, G. Li, H.K. Ho, J. Li, Z. Feng, A Review of Integration Strategies for Solid Oxide Fuel Cells, Journal of Power Sources 195 (2010) 685-702.
- [5] Edward J. Naimaster, A. K. Sleiti, Effects of Electrode Microstructure on Intermediate Temperature Solid Oxide Fuel Cell Performance, Journal of Fuel Cell Science and Technology, OCTOBER (2010)7, 051015-1-051015-15.
- [6] C.Yang Wang, Fundamental Models for Fuel Cell Engineering, Chem. Rev. 2004, 104, 4727-4766.
- [7] C. Gaudillère, P. Vernoux, C. Mirodatos, G. Caboche, D. Farrusseng, Screening of Ceria-Based Catalysts for Internal Methane Reforming in Low Temperature SOFC, Catalysis Today 157 (2010) 263-269.

درمورد استفاده از روتینیوم حل شده در آند، بيشترین دانسيت جريان با ۱۵ دقيقه آزمایش ۱۲۵ mW/cm² به دست آمد که با فرایش زمان به طور پيوسته افزایش می يابد و در ۱۰۰ ساعت به ۳۰۰ mW/cm² رسید که در مقایسه با نیكل حل شده در آند مطلوب تر است.

اكسيداشون الكتروشيميايی متان به وسیله تجزیه متان، اكسيداشون الكتروشيميايی هيدروژن و سپس اكسيداشون الكتروشيميايی کربن به CO₂ یا CO تولید CO₂ می کند و اين نرخ تولید با حضور کاتالیست LSCF سريعتر می باشد.

Ni-Co و Ni-Co (34:16)/YSZ و Ni (50)/YSZ می توانند به عنوان کاتالیست تبدیل اتانول استفاده شوند. افزودن کبالت به نیکل بر روی پایه YSZ تأثیر مهمی بر انتخاب پذیری متان، که از محصولات نامطلوب است، دارد؛ زیرا محصول هيدروژن را کاهش می دهد. مقایسه نتایج با کاتالیست های گوناگون نشان می دهد که حضور کبالت تولید متان را به شدت کاهش داده، در نتیجه محصول هيدروژن را در دماهای پایین افزایش می دهد.

کاتالیست های بر پایه سریوم پلاتین انتخاب مناسبی برای اجزای آند می باشند. به خصوص کاتالیست های بر پایه پلاتین با تحرک اکسیژن بالا مانند Pt-CeZr-H بهترین انتخاب در حضور آب و CO₂ در SOFC ها با

- [12] D. La Rosa, M. Lo Faro, G. Monforte, V. Antonucci, A. S. Aricò and A. Sin, Recent Advances in the Development of NiCu Alloy Catalysts for IT-SOFCs, ECS Transactions, 7 (1) (2007) , 1685-1693.
- [13] J. C. Fisher, S. S.C. Chuang, Investigating the CH₄, Reaction Pathway on a Novel LSCF Anode Catalyst in the SOFC, Catalysis Communications 10 (2009) 772–776.
- پی‌نوشت
-
- 1- YSZ
2- LSM
3- GNP
4- LSCF
- ★ ★ ★
- [8] W. Wang, C. Su, Y. Wu, R. Ran, Z. Shao, A comprehensive Evaluation of a Ni-Al₂O₃ Catalyst as a Functional Layer of Solid-Oxide Fuel Cell Anode, Journal of Power Sources 195 (2010) 402–411.
- [9] B. Gwon Lee, J. Shik Kang, D. Hyun Kim, S. Deuk Lee and D. Ju Moon, Development of Anode Catalyst for Internal Reforming of CH₄ by CO₂ in SOFC System, Studies in Surface Science and Catalysis, 159(2006), 613-616.
- [10] X.Zhu Fu, X.XiongLuo, J.LiLuo, T. Chuang, Ethane Dehydrogenation over Nano-Cr₂O₃ Anode Catalyst in Proton Ceramic Fuel Cell Reactors to co-Produce Ethylene and Electricity, Journal of Power Sources 196 (2011) 1036–1041.
- [11] B. D. Madsen, W. Kobsiriphat, Y. Wang, L. D. Marks, and S. A. Barnett, SOFC Anode Performance Enhancement Through Precipitation of Nanoscale Catalysts, ECS Transactions, 7 (1) (2007), 1339-1348.

آدرس: خیابان حافظ، روبروی دانشگاه صنعتی امیر کبیر، کوچه آزادانهن، پلاک ۲

تلفن: ۰۲۶۰۸۸۸۹۲۱۴۴ - ۰۹۵۹۸۸۸۹۰۷۷